

బ్రహ్మజన్మ

ఎ. శ్రీనివాసరావు

నేను ఎలా పుట్టాను?

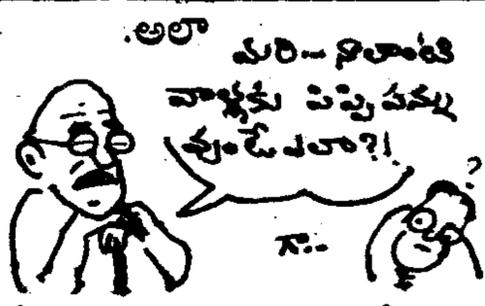
అయిదు సంవత్సరాలు బుచ్చి సాయంత్రం మూల్గించి రాగానే తండ్రి వద్దకి వెళ్లి ఇలా ప్రశ్నించేడు.

“వావ్వా! వావ్వా! నేను ఎలా పుట్టాను?”
ఆ ప్రశ్నకి ఇంగుతిన్నాడు హనుమంతరావు. ఎనుని చెప్పాలని భార్యవేపు చూసేడు. వెరి మొహం వేసుకుంది తం. కొద్దిసేపు భార్య భర్తలిద్దరు తలలు గోక్కున్నారు, గీక్కున్నారు, సీక్కున్నారు.

పుట్టింది నున్నే గదా... ఆ మాత్రం తెలిస్తే నాకే ఎలాకా నాడిదా...!!

హనుమంతరావుకి ఏదో ఆలోచన స్ఫురించగానే కొడుకుని దగ్గరికి తీసుకుని “ఓరేయ్ బుచ్చి! నిన్ను ఆ దేవుడు పుట్టిస్తే పుట్టావు” చెప్పాడు కొడుక్కి... గండం గడిచిందనే తృప్తితో!
“మరి నీవెలా పుట్టావు వావ్వా?”
“నన్ను దేవుడు పుట్టిస్తే పుట్టాను!”
“మరేమొ మీ నాన్న?”
“ఆయన్ని కూడా దేవుడే పుట్టించేడు”
తండ్రి చెప్పింది ఎని కొద్దిసేపు తల గోక్కుంటు ఆలోచించి ఇలా అన్నాడు బుచ్చి.
“అయితే! మన వంశంలో మూడు తరాల నుంచి ఎలాంటి ‘నెక్యువల్ కాంట్రాక్టులు’ లేవన్నమాట.”

అలా మరి... నిలాంటి వాళ్ళకు ఏప్పివన్ను వుండవలసిందే?
“నిమిటి నీ ఏప్పివన్ను పైసా ఇచ్చులేకుండా పీకించుకున్నావా? ఎలా?”
“అ... ఏముంది దారివపోయే ఓ అమ్మాయిని చూపి కమ్మ గీటావంటే వసుస్య పాల్వ యుంది” — కలావ్యేష్

సరి గెత్తుకుని స్లాట్ ఫామ్ చేరాను. నా అదృష్టవశాత్తు డ్రైన్ లేట్లా ఉంది... ఇంకా రాలేదు. కంగారు వల్ల కలిగిన ఆయాసాన్ని కొద్దిసేపు నిలబడి తీర్చుకుని, డ్రైన్ బోగీ ఛార్జ్ వైపు నడిచాను. వెయిటింగ్ లిస్ట్ లోంచి నా నంబర్ ఆర్.వి.సి.లోకి మారింది. గుడ్డిలోమెల్ల అన్నట్లు సీట్ అయినా దొరికింది. యధాలాపంగా నా ఎదురుగా నున్న సీట్ ఎవరికి ఇచ్చారో అని చూశాను.

ఎస్ ఫోర్ థర్టీ వన్ లో ఒకవైపు వేను అయితే, మరోవైపు మృదులట. ఆత్రంగా ఏజ్ వంక చూసాను. ఎఫ్ ట్యూటీ టూ అని ఉంది. కొద్దిగా హుషారు వచ్చింది. పేరంతగానే ఆమె కూడా బాగుంటే చాలా మంచి జర్నీ అవుతుంది. లేకపోయినా చూలుబుట్ గా ఉన్నా పల్లెడు మంచి కాలక్షేపం! ఛార్జ్ అన్నీ కిక్కిరిసి ఉన్నాయి. పాంగల్ సీజన్ కావడంతో డ్రైన్స్ అన్నీ హెవి రన్. అందుకని ఆర్.వి.సి. కన్ ఫర్మ్ కావడం చాలా కష్టం. ఆమె ఎలాగున్నా కూడా ఆమె, నేను ఎదురెదురుగా కూర్చుని రాత్రి పన్నెండు గంటలు గడపాలన్నది మస్సవ్వుం!

“7047 గాతమి ఈజ్ రిపోర్టెడ్ రన్నింగ్ లేట్ లై ఆఫ్ ఏవ్ అవర్.”

బొంగురు గొంతుతో, ఏ భాషో లర్ణం ఖేళుకోవడానికి చాలా శ్రమపడాల్సిన విధంగా మైక్ లో ట్ట్రామె చెబుతోంది. ‘అమ్మయ్య... ఇంకా ఇరవై నిముషాలుంది’ అనుకుని వెమ్మడిగా రిఫ్రెష్ మెంట్ స్టాల్ చేరి, ట్రిఫ్ కేస్ క్రిందపెట్టి కాఫీ ఒకటి ఆర్డర్ చేసి మట్టూ కరిరింగ్ కోసం చూసాను.

చాలా ‘చంగులు’లో మిలమిలా మెరుస్తోంది స్లాట్ ఫామ్. పదహారు మంచి ముప్పై అయిదు వరకూ ఉన్న గ్రూవ్ ల కోసం చూశాను. స్కర్ట్ లు, మిడ్డిలు, పంజాబీలు, డ్రెస్ లు, ఓగీలు, శారీలు...

ఆనందంగా కాఫీ తాగుతూ అందాలని కళ్ళతోనే తాగసాగాను. ‘స్టాప్, లుక్ అండ్ ప్రాసీడ్’ పద్ధతిలో ముందు మొహం బాగుంటే, వదుము, పిరుదుల దగ్గర ఆగి, తవివీరితా చూపి ప్రక్కకి ప్రాసీడ్ అవసాగాను. అరగంట అరనిముషంలాగడిచి పోయింది.

డ్రైన్ వచ్చి స్లాట్ ఫామ్ మీద ఆగింది. అప్పటి వరకూ వీరసంగా కూర్చుని ఉన్న వాళ్ళందరిలోకి ఇంజెక్ట్ చేసినట్లుగా ఉత్సాహం పొంగు కొచ్చి, అంతా కోలాహలంగా మారింది. తోపులాటలో భుజకేత్తిని పరీక్షించుకుని సీట్ చేరాను. ట్రిఫ్ కేసు కాలిదగ్గర పెట్టి ఆత్రంగా ఎదుట సీట్ వైపు చూశాను. మృదుల ఇంకా రాలేదు. సిగరెట్ వెలిగించి విందోలోంచి ప్రక్కకి చూడసాగాను.

“ఎక్స్ క్యూజ్ మి.....”
ఎస్. జానకి ‘మత్తు’తో పాడే కంఠం వినిపించడం

తో తల తిప్పి చూశాను. అంతే. కళ్ళముందు విద్యుల్లత తటిల్లన మెరపినట్లు యింది!

“మై సీట్ ఈజ్ ఆల్సో థర్టీవన్...”
సెక్సీ కంఠం అవడంలో పందేహమేం లేదు. నేను సర్దుకుని కూర్చున్నాను. ఆమె బ్యాగ్ సీట్ క్రిందపెట్టి నా ఎదురుగా నున్న సీట్ లో కూర్చుంది. నేను ఆమె వైపు దొంగచూపులతో పరీక్షగా చూశాను. చాలా అలవాటయిన ఫని అది వాకు!

వసువు చందవాల మేలికలయిక అయిన బంగారు మేని ఛాయతో... మదుట్ పై అల్లరిగా కదలాడే రింగులు తిరిగిన మృదువైన జట్టుతో... ఎప్పుడూ ఎదుట మనిషిని చిత్తుచేసే కొంటెగా వచ్చే విశాల నయవాలతో... సొంపుగా ఉండే సంపెంగ వాసికతో... సన్నగా అదురుతూ కసెక్కించే దొండపండు రంగు పెదాలతో... శంఖంలాంటి కంఠంతో... పదును ప్రాకారాల పయ్యెదతో... శాపవశాత్తు భువికి దిగిన దేవకవ్యలా, చేతన పొందిన శిల్పసుందరిలా ఉంది ఆమె.

అన్నీ ఒక ఎత్తు అయితే ఆమెలోని అసలైన ప్రత్యేకత... సెక్సీతనం! చూడగానే సెక్సీ అని అరవాలనిపించేలా ఉండే సెక్సీ! రూపిణి! మోహిణి! కామిని!..... చూస్తుంటేనే వరాలన్నీ జిచ్చుమని ఒకటే గుబులుగా ఉంది.

ఆమె ప్రక్కనొక లోకం ఉన్నదన్న ధ్యాసే లేకుండా, ఆమె ‘మయూరి’ వీరియస్ గా వదువుకుంటోంది. అంత ఇంప్రెస్టింగ్ గా వదవగలిగేలా ఉండటం మయూరి శృంగార కథల ప్రత్యేకత. అలా ఆమెనే గమనిస్తున్న వాకు డ్రైన్ ఎప్పుడు బయల్దేరిందో తెలియనే లేదు. అప్పటికే గోదావరి బ్రిడ్జి మీదనుంచి పోతోంది. ఇంతలో టి.టి.ఇ. వచ్చాడు. టెక్నెట్ తీసి ఇచ్చాను.

“బెడ్ కన్ ఫర్మ్ అవుతుందంటారా?” అడిగాను.
అప్పటికి ఆ ప్రశ్న అతనిని ఎంత మంది అడిగారో, అతను చిరాకుతో విరుచుకుపడ్డాడు.

“ఎలా అవుతుందడి? కవనడలుంటే! డ్రైన్ లో అంతా క్రిక్కిరిసి ఉన్నారు. కాన్సిలేషన్ వంగతి ఆదేవుడెరుగు, ఒక బెడ్ కి తోడు ఇంకోకొచ్చారు... పాంగల్ వచ్చిందంటే ఇలాగే చస్తారు...”

అతని మాటలు విని మృదుల కిముక్కువ నవ్వింది వాకేసి చూసి!

చిత్రంగా వాకు కోపం రాలేదు.

ఏం నవ్వు అది! తెల్లని పలువరుస తళుక్కుమవేలా. ఆపిల్ పళ్ళ బుగ్గలమీద ముద్దాచే పొట్టవడేలా, కొద్దిగా

తడితో మెరుస్తున్న క్రింద పెదవిని నంచి, కమ బొమ్మలు చిన్నగా మడిచి, ఆమె నవ్వింది. ఆ నవ్వుని చూస్తూ కూర్చుంటే చాలు, ఈ లోకం అంతా విమోచయినా వర్ణేదనిపించేలా నవ్వింది. కసెక్కించేలా నవ్వింది. పిచ్చి ఎక్కించేలా నవ్వింది. రెచ్చగొట్టేలా,

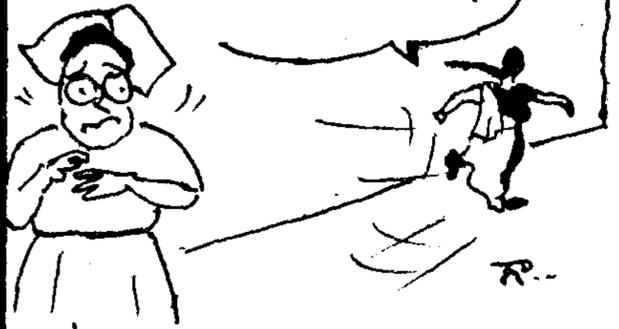
A. Srinivasulu

పుంచుకున్న వ్యక్తి

ఆదరబాదరాగా పరుగెత్తుకుంటూ హాస్పిటల్ కి వచ్చింది రాజేశ్వరీ దేవి.

“ఎక్స్ క్యూజ్ మీ. పుదయం యాదగిరి అనే వ్యక్తి కాలు విరిగి ఈ హాస్పిటల్ లో జాయిన్ అయ్యారు. ఆయన ఏ వార్డులో ఉన్నారో కాస్త చూపి చెబ్తారా?” ఎన్ క్యూయిర్ కౌంటర్ లో కూచున్న వర్షుని అడిగింది రాజేశ్వరీ దేవి... కంగారు పడుతూ.

ఉదాహరణ... ఎక్కడ ఉన్నారో చూడండి...
అది నా కి వున్నాడు...

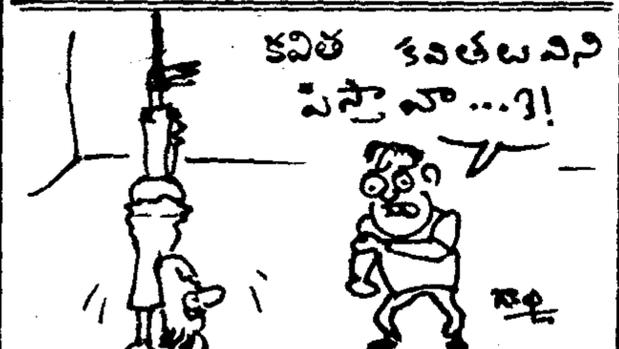

ఆ వర్షు రిజిస్టర్ తిరగేసి చెప్పింది.
“వార్డు వెంబర్ మూడులో - పదిహేనో బెడ్ మీద”

వెనుదిరిగి మూడో వెంబర్ వార్డు వేళ్ళ వెళుతున్న రాజేశ్వరీని పిలిచింది వర్షు.
ఎవరినన్నట్లుగా చూసింది రాజేశ్వరీ దేవి... ప్రశ్నార్థకంగా!

“ఆయన మీ వారా?” అడిగింది వర్షు... క్యాజవల్ గా!

“... పుంచుకున్న ప్రతి వ్యక్తి మా ఆయన ఆపుతాడా? ‘పదిలో’ అనే మాటని మెల్లిగా పలికి చరచరా వెళ్ళిపోయింది రాజేశ్వరీ దేవి.
వర్షు తెల్ల ముఖం వేసింది.

“ఏ జోక్స్ వదిలి వ్యాపారకోలేకపోతున్నా వోయ్”

“హాహా! ఐతే ఇక నా కవితలు వినిపించాలన్నమాట”.

శ్రీ దేవి

యాషోస్థ్రా గురించి ఎక్కడ చూసినా గొప్పగా వెలుతోంది ఈ మధ్య కారణం ఏమిటంటే - 'అంజలి' మాటంగీకీ పట్టణంకీ వెళ్ళిన శ్రీ దేవి వస్తూ వస్తూ తెచ్చిన పాపానికి ఇక్కడ బాపాయల ఎక్స్ ప్రెస్ ద్వారా యాషోస్థ్రా వెల్లించడం. అది సంగతి!

టేక్స్ రికార్డ్

ప్రపంచంలో ఇన్ కవ్: టేక్స్ కస్టోమర్ల నిషయంలో రికార్డ్ పుష్టించిన వారెందరో ఉన్నారు. సినిమా తారల్లోనూ ఉన్నారు. అయితే అతి చిన్నవయసులో ఆదాయపుపన్ను వెల్లిస్తున్న 'బాలతార' మాత్రం మనదేశంలోనే ఉంది.

'అంజలి' చిత్రంలో ప్రేక్షక హృదయాన్ని అనుకొల్లగొట్టిన బేబీ షామిలి తన ఆదాయానికి పన్ను వెల్లిస్తూ ప్రపంచంలోనే అతి చిన్న వయసులో టాక్స్ వెల్లిస్తున్న వటిగా రికార్డ్ పుష్టించింది. ★

కడిచచ్చేలా..... వచ్చింది.
 టి.టి.ఇ. ఆమె టెక్నెట్ చెక్ చేస్తున్నాడు.
 "ఐయామ్ ఎలోన్... స్ట్రీట్ గివ్ మి ఏ సీట్ ఇన్ లేడీస్ కూపే....."
 చిన్నగా నవ్వుతూ అడిగింది.
 ఆ నవ్వే! నవ్వు... సెక్స్... సెక్సునవ్వు... సెక్స్ సెక్స్... సెక్స్ సెక్స్..... సెక్స్ సెక్స్.....
 ఆ టి.టి.ఇ. ముసలాడు కనక పరిపోయింది లేకపోతే ఆ బోగీలో ఉన్న వాళ్ళందరినీ దింపేసి ఆ బోగీ అంతా ఆమెకిచ్చేసేవాడే! ఆ నవ్వుకి అంతటి కక్తి ఉంది!
 "ఐ విల్ డ్రై ఇన్ ఏలూరు మేడమ్....."
 ఆమె సేవకుడిలా, వినయంగా తలవంచుకుని చెప్పి వెళ్ళిపోయాడు.
 అతను వెళ్ళగానే ఆమె మరోసారి నన్ను చూసి ఎన్నగా వచ్చింది 'చూశావా నా గొప్పతనం' అన్న అర్థముందా నవ్వులో. ఆమె గొప్పతనమంతా ఆమె సెక్స్ లో ఉంది. సెక్స్ ని వర్ణించే ఆమె చూపులో ఉంది. సెక్స్ ని కురిపించే నవ్వులో ఉంది. సెక్స్ ని ఎక్కించే ఆమె అందాల సోయగంలా ఉంది.
 "ఎక్స్ క్యూజ్ మి... సీట్ పరుద్దాం..."
 ఆమె అంది.
 "విల్ స్లెజర్....."
 వేసు ఆనందంగా చెప్పి సీట్ ని, బెడ్ లా చేశాను. ఆమె బ్యాగ్ లోంచి షీల్ టిపి చుట్టూ కప్పకుని మోకాళ్ళు రెండు దగ్గరికి పెట్టుకుని ముడుచుకుని కూర్చుని అంది.
 "మీరు కంఫర్టుబుల్ గా కూర్చోండి....."
 వేసు కూడా షూప్ విప్పి ఆమెకి ఎదురుగా బాసంపటెం వేసుకుని కూర్చున్నాను.
 "టుడే ఇటీజ్ వెరీ కోర్ట్....."
 ఆమె మరింత ముడుచుకుని నలుకు వటిస్తూ అంది.
 "ఊ..." ఆమెని చూపులతో తాగేస్తూ అన్నాను.
 "అమ్మాయి... కొద్దిగా లైట్ ఆర్బెయూమ్మా..."
 మా ప్రక్కనున్న ముసలాయన అన్నాడు. అప్పటికే పడుకుందుకు అన్ని ప్రయత్నాలు చేసేసాడాయన. ఎనిమిదిన్నరకే చాలా మంది పడుకునేలా ఉంది చలి.
 ఆమె లైట్ ఆర్బెయూమ్ వాతేసి చూసి చిన్నగా నవ్వింది.
 ఆ నవ్వులోని అర్థం ఏమిటో వాకు తెలియలేదు.
 "ఆల్ ఆర్ స్లీపింగ్..." అర్థవంతంగా అన్నాను.
 "ఎక్స్ క్లెయిమ్ మనం....."
 డ్రైవ్ వేగంగా పరుగులు తీస్తోంది. సాంగ్ ల్ చలి మరింత వేగంగా పెరిగిపోతోంది. ఈ ఏడాది రికార్డ్ టెంపరేచర్స్ లు. వేసు మౌనంగా ఆమెనే వీలుదొరికిన స్పృహల్లా చూడసాగాను. ఎంత చూసినా తనివి తీరటం లేదు. వా వెరికావి 'అమ్మతాన్ని' చూస్తూ కూర్చుంటే తనివి తీరుతుందా? డ్రైవ్ ఏలూర్ చేరింది. ఏలూరులో డ్రై చేస్తాన్న టి.టి.ఇ. అయిపు పల్తాలేడు.
 ఎచ్చి వెరిమొహం వేసుకుని 'ఇన్ ఫ్రేండ్' అని చెప్పడం కన్నా రావడం మానెయ్యడం ఉత్తమం అనుకుని ఉంటాడు.
 "షిట్..."
 డ్రైవ్ స్టార్ట్ అవుతుండగా అందామె.
 వాకు మాత్రం చాలా ఆనందంగా ఉంది. ఆ ర్నాతంతా ఆ అందాలలాగే గడవబోతున్నాను.
 "తప్పదు. మనం ఇలాగే పడుకోవాలిందే... గుడ్ నైట్..."
 అని చెప్పి ఆమె తలవి విండో గ్లాసుకి ఆవించి, కాళ్ళు ముడుచుకుని, కళ్ళు మూసుకుంది.
 ఆమెని తదేకంగా చూడసాగాను. ఈ సారి ఏ బెదురులేకుండా. ఎందుకంటే కంపార్ట్ మెంట్ అంతా అప్పటికే నిద్రలో జోగుతుంది. అన్ని లైట్లు ఆరిపోయి, బెడ్ బల్బ్ లు మాత్రమే వెలుగుతున్నాయి. అంతా మనక చీకటిగా ఉంది. ఆ చీకట్లోను ఆమె మోము కొట్ట వచ్చినట్లు కనపడుతోంది. చూస్తున్నకొద్దీ, ఆ నిద్రవి బుగ్గల చుట్టూ రెండు అరచేతులూ వేసి పిగ్గుగా వాలిపోతున్న ఆమె కన్నులని తమకంగా చూస్తూ రడి సైడెల్లోని అమ్మతాన్ని ఆవిరి చేసేట్టుగా పెదాల వేడిలో కాలిపోవాలన్న ఎవ్వెన్నో కోరికలు ఉవ్వెత్తున ఎగిసి పడుతున్నాయి. వాకంతటి అదృష్టంకూడావా? ఈ వాతి గడిసే ఆమె ఎవరో, వేసు ఎవరో.....
 ఆమె కాళ్ళని సాడుగా జాపుకుంది. బహుశా నిద్రలో అయివుండాలి. ఆమె కాళ్ళిప్పుడు వా ప్రక్కనున్నాయి. చీర కొద్దిగా పైకి జరగడం వల్ల పాదాలు స్పష్టంగా కనపడుతున్నాయి. లేత తమలపాకులవలే, మృదువుగా ఉన్నాయి. వాటికి వెండిపట్టీలు వింత శోభని చేకూరుస్తున్నాయి. అధరాలు అందలేకపోయినా, పాదాలని అయినా చుందిస్తే జన్మధన్యమై సోమేలా ఉన్నాయి అని. కొద్దిగా లావుగా ఉన్న బొటనవేలు, ప్రక్కగా నన్నగా చిన్నగా ఉన్న నేళ్ళు ఆమె కాలు మొత్తం వా ఒక్క చేతిలో పరిపోవచ్చు. ఒక్కసారి ఆ పాదాన్ని తనివితీరా స్పృశించాలన్న చిలిపి ఉహ మదిలో అంకురించి క్షణక్షణానికి ఇన్ ఫ్రేండ్ వేగంతో పెరిగి మరుక్షణంలోనే పటన్నక్షమయింది.
 డ్రైవ్ తెచ్చుకుని పాదం మీద వెయ్యి వేదామనుకుం టూండగా...
 చిత్రం! నిద్రలో ఆమె కాళ్ళని కొద్దిగా అటూఇటూ కదిపి ఒక కాలుని వా వడిలో వేసుకుంది. మల్లెపూల దండ వడిలో పెట్టినట్లుయింది. వా ఫాంట్ మీద మృదువుగానున్న ఆమె మెత్తని చీర వెచ్చగా తగులుతోంది. అది- యాధృచ్ఛికంగా జరిగిందో, కావాలనే చేసిందో వాకర్థం కాలేదు. కావయితే ఆ చర్య వాలోని నరాలన్నీ వింత పులకింతకీ గరవుతున్నాయి. మనస్సు అదుపుతప్పి వా వడిలో ఉన్న పాదాన్ని నెమ్మదిగా స్పృశించాను. ఇంతలోనే ఆమెకాలు మరింత ముందుకొచ్చింది. వాలోడని దాటి... పరిగ్గా వా కాళ్ళ మధ్యకి! గుండె గభిల్లుమంది. వచ్చు జల్లుమంది. మనస్సు తుళ్ళి పడింది. కోరిక ఎగిసి పడింది...
 అంతే కాకుండా ఆమె బొటన వేలు వా ఫాంట్ జిప్ వి తాకుతూ అల్లరి చేస్తోంది. ఎక్కడికో వెళ్ళి పోయినట్లునిపించి. ఆమె పంక చూశాను. పరిగ్గా అప్పుడే ఆమె ఎడమ కన్ను సగం తెరిచి, వెంటనే

మూసేసింది.

అంటే అంటే ఆమె ఇదంతా కావాలనే వేస్తోందన్న మాట!

రక్త ప్రసరణ ఒక్కసారిగా పెరిగిపోయింది. నమ్మిందిగా. ఆమె చెవి దగ్గరికి జరిగి "నిమిటిది?" అన్నాను గొణుకుతున్నట్లు.

ఆమె రెండు కళ్ళు తెరచి, పెక్కు నవ్వు నవ్వి, "అర్థం కాలే...లే... చెప్పతా..." అంది. అర్థమయ్యి అర్థమవనట్లుంది నా పరిస్థితి. ఆమె నా నుంచి ఏమి ఆశిస్తుందో చూచాయిగా అర్థం అయింది గాని, ఆమె దాని కోసం ఎంతలా మొహం వాచి ఎందుకు ఉందో అర్థం కావటం లేదు. ఆ జగదేగమందరి కావాలనుకుంటే ఏ అతిలోకవీరుడో ఇట్టే దిగి వచ్చేవాడు... అలాంటిది ఎవరో ఏమిటో తెలియని వాతో... అంతా కన్పూజింగ్గా వుంది.

మెకానికల్ గా లేచి నిలబడ్డాను.

ఆమె కూడా లేచి షాల్ తీసి, ఒక పెద్ద బ్లాంకెట్ బ్యాగ్ లోంచి తీసి, నా కేసి చూసి నవ్వుతూ బెడ్ మీద చూసుములుగా వదుకుంది. నాకు ఆమె కొరిక అర్థమై ఆత్రంగా చుట్టూ చూశాను. అంతా గాఢ నిద్రలో ఉన్నారు. కొంత నుండయితే రైలు హోర్నలో పోటీ వడలా గురు కొడుతున్నారు కూడాను!

ఇంతలో బ్లాంకెట్ లోంచి ఆమె చెయ్యి బయటకొచ్చి నా షర్ట్ పట్టుకుని తన వైపు లాగింది.

ఇక ఆగలేక పోయాను.

చాలా విచిత్రమయిన అనుభవమిది!

నమ్మిందిగా ఆమె మీదకి వంగాను. ఆమె చిన్నగా నవ్వుతూ కొద్దిగా బ్లాంకెట్ తొలగించి నన్ను లోపలికి ఆహ్వానించింది. దైర్యంగా బ్లాంకెట్ లోకి వారబడి పోయాను. సరిగ్గా ఆమె మీదికి. ఆమె అంతకన్నా వేగంగా బ్లాంకెట్ సరి చేసింది. బయట నుంచి చూసే వాళ్ళకి లావుగా ఉన్నవాళ్ళు ఒక్కరే వదుకున్నట్లు అనిపిస్తుంది.

ఆమెలోని ప్రతి భాగం నాకు తగిలి, ఆ రాసీ వెచ్చదనాన్ని వుట్టిస్తోంది. నా గుండెల క్రింద ఆమె నక్షత్రాలు మెత్తగా, గరుకుగా గట్టిగా వత్తుకుంటున్నాయి నా తొడల క్రింది ఆమె మృదువుగా తెలుస్తోంది. ఆత్రంగా, ఆవేశంగా ఒక చేతిని ఆమె నడుము వెనకగా పనిచ్చి ఆమెని కరుముకు పోయాను. ఆమె కూడా నాకు ఎంతగానో సహకరిస్తోంది. ఆరాటం, తపన, మోహం, కామం, వ్యామోహం, ఉవ్వాడం, ఉద్రేకం, ఉల్లాసం... అన్నీ వాలో ఉప్పొంగి పోతున్నాయి. బ్లాంకెట్ మా వెచ్చని ఊపిరిలో పూర్తిగా వేడెక్కి పోయింది. పెదాలలో ఆమె పెదాలని బలంగా నొక్కి పట్టాను. ఏం ముద్దు అది! ఆమె కూడా తమకంగా నా పెదాలని ఆహ్వానించి, తన పెదాలలో వాటిని పెన వేసేసింది. ఎన్ని అద్భుత క్షణాల తర్వాతో విడివడి వీరసంగా ఊపిరి పీల్చాను. కానయితే చెయ్యాలివని, చెయ్యకపోతే జమ్మే వృధా అనిపించే పనులు చాలా ఉన్నాయని గుర్తించి, తలని ఆమె హృత్పంపద మీదికి చేర్చాను. ఆమె రెండు చేతులు నా తల చుట్టూ దిగుసుకున్నాయి. చీకట్లో ఆమె మోము లోని భావాలు కుసడటం లేదు కాని ఆమె శరీరపు వేడి, ఆమె లోని

కోరికని బహిర్గత పరుస్తోంది. చేతిని బ్లౌజ్ పైకి చేర్చి, నాటి నిండుదనాన్ని కొలవడం ప్రారంభించాను. మరో చెయ్యి ఆమె వీపు క్రిందుగా జారి ఆమె పిరుదులని తడుముతోంది. కాళ్ళలో ఆమె చీరని కొద్దిగా పైకి లేపే ప్రయత్నం చెయ్యసాగాను. కానయితే ఆమె సహకరించ లేదు సరికదా ప్రతిఘటించింది.

"ఏం?" ఆవేశంగా గొణికాను.

"ఇక్కడోద్దు!"

"మరి...."

"లే..." అంది.

"వద్దు!"

అంటూ ఆత్రంగా ఒక చేతితో ఆమె చీర కూచ్చిళ్ళని లాగేశాను... అప్పటికే కోరిక ఎగిసినది తనదారి కోసం ఎదురు చూస్తోంది.

"చెప్పంటే ఏక్కాదు..."

ఆమె కొద్దిగా కోసంగా, తన చేతితో నా ఫాంట్ని నాక్కుతూ అంది.

ఆమె గొడవ చేస్తే జరగ బోయేది గుర్తొచ్చి విశ్వ ప్రయత్నం మీద ఆమె మీద నుంచి తప్పుకుని బ్లాంకెట్ లోంచి బయట కొచ్చాను. ఎవరి నిద్రలో వాళ్ళున్నారు. డ్రైవ్ తన దారిని తను పోతోంది.

చిలిపిగా వచ్చేసి, నన్ను తనకూడా రమ్మన్నట్టుగా పైకి చేసి బాయ్ లైట్ నైపు వడవసాగింది. నేను ఎగిసి వడే హృదయంతో అనుసరించాను. ఆమె బాయ్ లైట్ లోకి వెళ్ళగానే చుట్టూ చూసి ఎవరూ చూడటం లేదని నిర్ధారించుకుని, నేను కూడా లోపలికి దూరి బోల్ట్ వేశాను.

నేను వాళ్ళనరికి ఆమె చీరకుచ్చిళ్ళు సరి చేసుకుంటోంది.

"వద్దు!"

అంటూ చేతిని ఆమె పొత్తి కడుపు మీద వేసి ఆమెని బాయ్ లైట్ దోరికి ఆనించి, నేను ఆమెని పెన వేసుకు పోయాను. ఆమె ఆ చేష్టలకి పులకరించి పోతూ చీరని కొద్దిగా కొద్దిగా పైకి లేపసాగింది. నేను కూడా ఒక చేతితో చీరని పైకి లేపేశాను. ఎంత ఆత్రం మీద ఉన్నానో పోవడా కూడా లేచిపోయింది. ఆమె పిగ్గుగా నవ్వుతూ నాటిని రెండు చేతులతో అలానే పట్టుకుంది. చేతితో ఆమె తొడల మృదుత్వాని, కళ్ళలో నాటి నిగారింపుని చూసి అచ్చెరు వందాను.

ఆమె నయిటని తప్పించి, బ్లౌజ్ ని విప్పేసి, కుచాగ్రాన్ని సుతారంగా నొక్కాను. ఆమె మత్తుగా, నమ్మిందిగా మూలిగింది. చేతిని తొడల మీద నుంచి, మధ్యకి జరిపాను. ఆమె కొరికతో మెలి తిరిగిపోయింది.

* * * * *

"అబ్బ! ఎంత లక్ష్మీ ఛాన్స్ కొట్టేశావురా గురూ!"

అని మీరంతా అనుకుంటున్నారా?

అవును, వత్తిడే, సారీ!

రాటీస్ గానుగెద్దు లైఫ్ ని బ్రతకడానికి అవుగవుడు అలాంటి కలర్ ఫుల్ డ్రీమ్ల అవసరం ఎంతయినా వుంది.

పనిలేని పర్వీన్

ఒకప్పటి అందాలతార, ఇటీవల అజ్ఞాతం లోంచి తిరిగొచ్చి అమితాబ్ బచ్చన్ తన జీవితంలో ఆడుకున్నాడని వెప్పి పంచలవ ప్రకటనలు వేసిన పర్వీన్ బాబి ప్రస్తుతం ఖాళీగా ఉంది. ఏంవేయాలో తోచని పర్వీన్ 'గృహాలంకరణ' కళలో ఆసక్తి చూపుతోంది. దేశవిదేశీ పద్ధతుల్లో 'గృహాలంకరణ' గురించి అధ్యయనం చేస్తోంది. ★

ఘన పురస్కారం

బ్రిటన్ దేశపు మెక్ ఆర్థర్ పౌండేషన్ వారి ఫెలోషిప్ మన హిందుస్థానీ సంగీత విద్వాంసుడు అలీ అక్బర్ ఖాన్ కు లభించింది. 'నేను చనిపోయేలోపు కనీసం ఆ దేశంవారైనా గుర్తించారు. అదే సంతోషం' - అంటున్న అలీ అక్బర్ ఖాన్. ఈ అవార్డు ద్వారా వచ్చే డబ్బుని బ్రిటన్ లో హిందుస్థానీ సంగీత ప్రచారానికి వినియోగిస్తారని ప్రకటించారు. ప్రస్తుతం అలీ అక్బర్ ఖాన్ కాలిఫోర్నియాలో ఒక మ్యూజిక్ స్కూల్ వదుపుతున్నారు. ★

చురుగుబాట
సాంఘిక వారపత్రిక
31